

forfikkede i en sanktioneret Brandforsikringsforening og fremdeles paa ligeledes at fjerne den Banskellighed, som kunde være tilstede for Indtegning i private Brandforsikringsforeninger af Bygninger paa bortsolgt Bøndergods, for saa vidt det i Bevillingen til Bortsalget maatte fra Regjeringens Side være krævet, at Bygningerne skulde være indtagne til Brandforsikring i Landets almindelige Brandforsikring. Derimod vedrørte den Paragraf, som fandtes i det i sin Tid af Folkethinget vedtagne Lovforslag stet ikke Forholdet til den Private, medens jeg ikke kan skjønne rettere, end at det er i høt Grad Tilfældet med det nu foreliggende Lovforslags § 5, som den er affattet, at man bortser fra det skuldige Hensyn til private Mænd. § 5 siger nemlig ikke blot, at „Forsikring af Bygninger i en af Regjeringen sanktioneret Forening anses for fyldestgjørende den Betingelse at holde dem forfikkede i den almindelige Brandforsikring, der af Regjeringen eller offentlige Myndigheder er fastsat ved Ublaas af Midler, der ere under disses Bestyrelse,“ men det hedder i Slutningen af § 5, at denne Forsikring af Bygninger i sanktionerede Foreninger skal ligeledes anses at fyldestgjøre den Betingelse til at holde Bygningerne forfikkede i den almindelige Brandforsikring, der er paalagt Arvefæstere og Jæstere eller ved Salg af Bøndergods i Obligationer, uopfigelige fra Kreditors Side, Selveiere eller Arvefæstere, og dette kan jeg ikke læse anderledes, end at det maa være Meningen, at selv hvor det ifølge det bestaaende Rettsforhold mellem Arvefæstere og Jæstere eller Mænd, der have kjøbt til Selveie paa den ene Side, og Godseiere eller Mænd, der have solgt til Selveie paa den anden Side, maatte være bestemt, at de paagældende Bygninger skulle holdes forfikkede i den almindelige Brandforsikring, skulde ikke besto mindre en Forsikring i en af Regjeringen sanktioneret Brandforsikringsforening kunne finde Sted og være at anse for lige saa betryggende og fyldestgjørende, som om Forsikringen var stet i den almindelige Brandforsikring, trods det, der maatte være bestemt i Kontrakten. Jeg kan, som sagt, ikke læse denne § 5 anderledes; men det skulde være mig hårt, om de ærede Forslagsstillere maatte have haft en anden Tanke med denne Bestemmelse, idet det for saa vidt da vilde være lettere at faae den forandret. — Naar jeg altsaa til Slutning ganske kort skal udtrykke min Stilling lige over for det foreliggende Lovforslag, da er den saaledes, at jeg ikke vil modsætte mig et Lovforslag, der gaar i en Retning som det foreliggende, medens jeg derimod maa anse det for at være ønskeligt eller endog nødvendigt, at der paa adskillige Punkter foretages nogle Modifikationer i Entelthederne.

Formanden: Folkethingsmanden for Rjebenhavns 6te Valgkreds har Ordet.

Hindenburg: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Winther: Jeg vil kun gjøre en ganske kort personlig Bemærkning. Den ærede Minister mente, at det ikke var ganske rigtigt, at jeg havde omtalt og kritiseret Landets almindelige Brandforsikrings Bestyrelsesmaade; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at Forholdet med Landets almindelige Brandforsikring ikke ganske er det samme som med enhver anden privat Forening. Det er Lovgivningsmagten, der har sat visse Betingelser for dens Udsøndring fra den offentlige Bestyrelse, og naar man i Tidernes Løb ser, at der er visse Paand paa de i Foreningen før Lovens Udkommen værende Medlemmer, som man ikke har gjort Regning paa, er det ganske rimeligt, at man ved at omtale dette Lovforslags Fremkomst kan sige, hvorvidt det er rigtigt eller ikke. Det er i denne Henseende, jeg har omtalt et Par Kjendsgjerninger, med Hensyn til hvilke jeg dog har bemærket, at nogle af dem ligge forud for den Tid, da den almindelige Brandforsikring blev aldeles udstilt fra Regjeringens Bestyrelse. Jeg anser mig for at have været berettiget til at have brugt ethvert af de Udtryk, jeg har fremsat, for det Første, fordi det ligefrem er Kjendsgjerninger, jeg har nævnt, og for det Andet, fordi det aldrig har været Tanken med at give Loven af 1857 og de senere Love, at der skulde lægges de Medlemmer, der vare i Brandforsikringen, uopvændige Hindringer i Veien for at komme ud deraf.

Albert: Jeg anerkjender den Maade, hvorpaa den ærede Minister i det Hele har modtaget Forslaget, og jeg betvivler herefter ikke, at jo denne Sag vil blive tilendebragt her i Thinget; men der er dog nogle af den ærede Ministers Udtalelser, hvorom jeg strax vil yttre mig. Den ærede Minister kunde ikke være tilfreds med Udtrykket: „anmeldt“ til Indtegning i Foreningen; men jeg vil tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at det er det selv samme Udtryk, der bruges i Loven af 12te Juni 1850 om Kreditforeningers Stiftelse. Deri gives der Indenrigsministeren Bemyndigelse til at sanktionere en Kreditforening, naar der i en saadan er anmeldt Interessenter til Beløb af i det Mindste 1 Million Rd.; men det er jo dog umuligt ved en Kreditforenings Stiftelse at vide, om alle de anmeldte Interessenter ere i Stand til at gaa ind i Foreningen, naar det kommer til en Prøve med Lagation og Indløsning af deres ældre Prioriteter og andre Byrder paa Eiendomme, og det tør vel forudsættes som en afgjort Sag, at der ved enhver af vore Kreditforeningers Stiftelse fra Først af har meldt sig ikke saa ganske faa som Interessenter, der aldrig ere komne ind i Foreningen, men des-